

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De amore solitudinis, & silentij. 20

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

suffragia feruentius imploranda. De festo in festum proponere debemus, quasi tunc de hoc seculo migraturi, & ad æternum festum peruenturi. Ideoq; sollicitè nos præparare debemus in deuotis temporibus, & deuotius conuersari, atque omnem obseruantiam strictius custodire, tamquam in breui præmium laboris nostri à Deo percepturi.

7 Et si dilatum fuerit, credamus nos minùs benè præparatos, atq; indignos
Rom. 8. tantæ adhuc gloriæ, quæ reuelabitur in nobis tempore præfinito: & studeamus nos melius ad exitum præparare. Beatus seruus (ait Euangelista Lucas) què,
Luc. 12
Mat. 14 cùm venerit Dominus, inuenerit vigilantem. Amen dico vobis, super omnia bona sua, constituet eum.

CAP. XX.

De amore solitudinis, & silentij.

Eccl. 3. 1 **Q**VÆRE aptum tempus vacandi tibi, & de beneficiis Dei frequenter cogita. Relinque curiosa. Tales perlege materias, quæ compunctionem magis præstant, quàm occupationem. Si te subtraxeris à superfluis loquutio-

quationibus & otiosis circuitationibus,
 nec non à nouitatibus & rumoribus
 audiendis; inuenies tempus sufficiens
 & aptum, pro bonis meditationibus
 insiftēdis. Maximi Sanctorum huma- *Heb. 11*
 na confortia, vbi poterant, vitabant, &
 Deo in secreto viuere eligebant.

2 Dixit quidā: Quoties inter homi- *Seneca*
 nes fui, minor homo redij: Hoc sapius *epist. 70*
 experimur, quando diu cōfabulamur.
 Facilius est omnino tacere, quàm ver-
 bo non excedere. Facilius est domi la-
 tere, quàm foris se posse sufficienter
 custodire. Qui igitur intendit ad in- *Mat. 4*
 teriora & spiritualia peruenire, oportet
 eum cum Iesu à turba declinare.
 Nemo securè apparet, nisi qui liben-
 ter latet. Nemo securè loquitur, nisi *Eccles. 3*
 qui libenter tacet. Nemo securè præest,
 nisi qui libenter subest. Nemo securè
 præcipit, nisi qui benè obedire didicit.

3 Nemo securè gaudet, nisi bonæ cō-
 scientiæ in se testimoniū habeat. Sem-
 per tamen Sanctorum securitas, plena
 timoris Dei extitit. Nec eò minùs soli-
 citi, & humiles in se fuerunt, quia ma-
 gnis virtutibus & gratia emicuerunt.
 Prauorum autem securitas, ex super-

bia & præsumptione oritur, & in fine in deceptionem sui vertitur. Nūquam promittas tibi securitatem in hac vita, quamuis bonus videaris cœnobita, aut deuotus eremita.

4 Sæpè meliores in æstimatione hominum, grauiùs periclitati sunt, propter suam nimiam confidentiam. Vnde multis vtilius est, vt non penitùs tentationibus careant, sed sæpiùs impugnentur; ne nimiùm securi sint: ne fortè in superbiam eleuentur; ne etiam ad exteriores consolationes, licentiùs declinent. O qui numquam transitoriam lætitiã quæreret: qui numquam cum mundo se occuparet, quàm bonam cōscientiam seruaret? O qui omnem vanam solitudinem amputaret, & dumtaxat salutaria ac diuina cogitaret, & totam spem suam, in Deo constitueret, quàm magnam pacem & quietem possideret!

5 Nemo dignus est cœlesti consolatione, nisi diligenter se exercuerit, in sancta compunctione. Si vis corde tenus compungi, intra cubile tuum, & exclude tumultus mundi, sicut scriptũ est: In cubilibus vestris compungimini.

Psal. 4.

ni. In cella inuenies, quod deforis sapiens amittes. Cella cōtinuata dulcescit, & malè custodita tedium generat. Si in principio cōuersionis tuæ, benè eam incolueris & custodieris, erit tibi postea dilecta amica, & gratissimū solatiū.

6 In silentio & quiete, proficit anima deuota, & discit abscondita Scripturarum. Ibi inuenit fluenta lachrymarum, quibus singulis noctibus se lauet & mundet: vt conditori suo tantò familiarior fiat, quantò longiùs ab omni sæculari tumultu degit. Qui ergo se abstrahit à notis & amicis, appropinquabit illi Deus, cum Angelis sanctis. Melius est latère, & sui curam agere: quàm se neglecto, signa facere. Laudabile est homini religioso, rarò foras ire, fugere videri, nolle etiam homines videre.

7 Quid vis videre, quod non licet habere? Transit mundus, & concupiscentia eius. Trahunt desideria sensualitatis ad spatiandum: sed quum hora transierit, quid nisi grauitatem conscientia, & cordis dispersionem reportas? Letus exitus, tristem sæpè reditum parit: & lata vigilia serotina, triste ma-

C 5 ne fa-

ne facit. Sic omne carnale gaudium,
Eccls. 1. blandè intrat: sed in fine, mordet &
 perimit. Quid potes alibi videre, quod
 hîc non vides? Ecce cælum, & terra, &
 omnia elementa; nam ex istis, omnia
 sunt facta.

8 Quid potes alicubi videre, quod
 diu potest sub sole permanere? Credis
 te forsitan satiari, sed non poteris per-
Eccls. 3. tingere. Si cuncta videres præsentia,
Pf. 122. quid esset nisi visio vana? Leua oculos
 tuos ad Deum in excelsis, & ora pro
 peccatis tuis & negligentis. Dimitte
 vana vanis: tu autem intende illis, quæ
Matt. 6. tibi præcepit Deus. Claude super te
 ostium tuum, & voca ad te Iesum, di-
 lectum tuum. Mane cum eo in cella,
 quia non inuenies alibi tantam pacem.
 Si non exisses, nec quicquam de ru-
 moribus audisses, meliùs in bona pace
 permansisses. Ex quo noua delectat
 aliquando audire, oportet te exinde
 turbationem cordis tolerare.

CAP. XXI.

De compunctione cordis.

Prou. 19 1 **S**i vis aliquid proficere, cōserua te
 in timore Dei, & noli esse nimis
 liber;